

“Με τα δάκρυα, ξέρεις πόσος καθαρισμός γίνεται μέσα;”

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

Μαζί με την εύχούλα – τώρα δεν μπορούμε να ποῦμε καὶ λεπτομέρειες, αὐτὸ ὅταν τὸ βρεῖς μοναχός σου, ἔχει περισσότερη δύναμη παρὰ ὅταν τὸ ἀκούσεις ἀπὸ τὸν ἄλλον – ἔρχονται τὰ δάκρυα· τὰ ὁποῖα δάκρυα λίγο, λίγο, λίγο ἀπὸ ἐσένα ἐξαρτᾶται νὰ τὰ αὐξήσεις.

Πιστεύσατέ με ὅτι τὰ δάκρυα δὲν εἶναι τίποτες ἄλλο, συνήθεια εἶναι.

Ἐν συνηθίσεις νὰ κλαῖς, τὴν ἄλλη μέρα θὰ κλαῖς, καὶ τὴν ἄλλη μέρα θὰ κλαῖς, καὶ θὰ φτάσεις σ’ ἓνα σημεῖο θὰ πεῖς: «Γιατί κλαίω; Κι ἐγὼ δὲν ξέρω».

Ναὶ ἀλλὰ με τὰ δάκρυα, ξέρεις πόσος καθαρισμὸς γίνεται μέσα;

Πῶς πλένεις τὴ φανέλα σου, τὸ μαντήλι σου με τὸ σαποῦνι, ἔτσι εἶναι καὶ τὰ δάκρυα στὴν προσευχή.

Μέσα σου καθαρίζεται, καθαρίζεται, καθαρίζεται κι ἔρχεται κατόπιν σ’ ἄλλα ἀνώτερα δάκρυα.

ΓΕΡΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ